Toruń, dnia 10 grudnia 1936 r.

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 26

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

346.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 24 listopada 1936 r.

o upoważnieniu burmistrzów i wójtów do nakładania kar.

Na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), zarządzam co następuje:

§ 1.

Upoważniam burmistrzów oraz wójtów do nakładania kar w formie nakazów karnych do wysokości 3 dni aresztu i 50 złotych kary pieniężnej.

§ 2.

Upoważnienie to odnosi się do wszystkich wykroczeń, które stosownie do obowiązujących przepisów prawnych podlegają właściwości powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1937 r. i obowiązuje na terenie całego województwa pomorskiego. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie moje z dnia 13 maja 1936 r. w sprawie upoważnienia burmistrza m. Pucka oraz wójtów gmin Hel i Strzelno do karania w formie nakazów karnych (Pom. Dz. Woj. Nr 12, poz. 161).

Wojewoda:
(—) Wł. Raczkiewicz:

347.

Instrukcja wykonawcza do rozporządzenia Wojewody Pomorskiego z dnia 24 listopada 1936 r. o upoważnieniu burmistrzów i wójtów do nakładania kar.

Punkt 1.

Przedmiotem karania nakazami karnymi powinny być wszystkie wykroczenia mniejszej wagi, za które dostateczną jest kara w wymiarze do trzech dni aresztu i 50 zł grzywny.

Punkt 2.

Nakazami nie można wymierzać kar w sprawach, w których zachodzi możność orzeczenia konfiskaty lub obowiązku odszkodowania: art. 25 wzgl. 31 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym.

Punkt 3.

Nałożenie kary w formie nakazu karnego może nastąpić tylko na podstawie doniesienia organów gminnych, organów Policji Państwowej

i innych władz lub organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu.

Punkt 4.

Funkcjonariusze Policji Państwowej i inne organy powołane do utrzymania porządku publicznego, zobowiązani są ze względu na postanowienia art. 2 prawa o wykroczeniach we wszystkich doniesieniach karnych odpowiednio do danego wypadku omówić wyczerpująco okoliczności potrzebne władzy karzącej do oceny czynu karygodnego i wymiaru kary. Okoliczności te wyliczają szczegółowo artykuły 54 i 56 kodeksu karnego. Nadto należy w doniesieniu zaznaczyć, że doniesionego upomniano bezskutecznie, osób bowiem, które upomnienia posłuchały, karać nie należy.

Punkt 5.

Doniesienia kierują organy wykonawcze bezpośrednio do terytorialnie właściwych burmistrzów i wójtów. Wyjątek od tej zasady stanowią doniesienia o nielegalne posiadanie broni i kłusownictwo, które należy bezpośrednio przedkładać starostom powiatowym, zawiadamiając o ich treści właściwych burmistrzów i wójtów.

Punkt 6.

Właściwość miejscowa burmistrzów i wójtów normuje się wedle postanowień art. 5 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym to znaczy, że właściwą jest ta władza, na której obszarze popełniono wykroczenie.

Punkt 7.

Burmistrzowie i wójtowie załatwiają otrzymane doniesienia karne we własnym zakresie działania, o ile doniesienia odpowiadają wymogom, podanym w punkcie 3 i 4 instrukcji i dotyczą wykroczeń mniejszej wagi: punkt 1 instrukcji. Doniesienia zaś, nieodpowiadające tym wymogom a zwłaszcza te, które nie zawierają wszystkich wedle punktu 4 instrukcji potrzebnych danych, oraz doniesienia w sprawach w których zachodzi możność orzeczenia konfiskaty lub obowiązku odszkodowania, przedkładają burmistrzowie i wójtowie niezwłocznie właściwemu staroście powiatowemu.

Nie wolno wreszcie wydawać nakazów karnych w sprawach, w których właściwy do karania burmistrz lub wójt ze względu na postanowienia art. 7 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) winien się wyłączyć jako bezpośrednio lub pośrednio zainteresowany w danej sprawie. Doniesienia tego rodzaju należy również niezwłocznie przedstawić właściwemu staroście powiatowemu z podaniem przyczyn wyłączenia się.

Punkt 8.

Wymiar kar aresztu lub grzywny ustala się na podstawie własnego przeświadczenia o winie i jej stopniu, przestrzegając przy tym postanowień artykułów 1, 2, 3, 14, 15 do 22, 26, 40 § 2, 42 § 3, 54, 55, 56, 57 § 2, 58 i 91 kodeksu karnego. Z przepisami tymi należy się więc dokładnie zaznajomić. Najważniejsze postanowienia zawarte są w artykułach 54 i 56. Opiewają one, że karę należy wymierzać, zwracając uwagę przede wszystkim na pobudki oraz sposób działania sprawcy i jego stosunek do pokrzywdzonego, na stopień rozwoju umysłowego i charakter sprawcy, na jego dotychczasowe życie, tudzież na jego zachowanie po spełnieniu przestępstwa, oraz przy wymierzaniu grzywien na stosunki majątkowe sprawcy.

Punkt 9.

Przeciw nakazowi karnemu może ukarany w przeciągu dni 7 po doręczeniu nakazu wnieść sprzeciw pisemny lub ustny do władzy, która nakaz wydała, w przeciwnym razie staje się nakaz prawomocny.

Akta spraw, w których wpłynęły sprzeciwy w terminie 7-dniowym, należy bezzwłocznie przedłożyć właściwym starostom.

Punkt 10.

Sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym odrzuci władza, która nakaz wydała. W tym wypadku może ukarany w ciągu 3 dni od pisemnego zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego celem rozpatrzenia zasadności odmowy przyjęcia sprzeciwu. Po otrzymaniu takiego żądania należy je wraz z aktami bezzwłocznie odesłać do właściwego sądu okręgowego. Żądanie to może ukarany złożyć także wprost w sądzie okręgowym. W razie przywrócenia terminu przez sąd, przeprowadza zwyczajne postępowanie karno-administracyjne właściwy starosta, któremu należy akta sprawy bezzwłocznie przedłożyć.

Punkt 11.

Upoważnione do karania władze prowadzą takie same rejestry karne jak powiatowe władze administracji ogólnej.

Rubryk od 10 do 14 jako niepotrzebnych przy karaniu nakazami nie wypełnia się. Rejestr karny służy jednocześnie jako dziennik dla wszystkich spraw karno-administracyjnych oraz jako rejestr należności i uiszczeń grzywien w postępowaniu karno-administracyjnym.

Punkt 12.

Umorzenie postępowania orzeka się w razie braku znamion czynu karygodnego, a uwolnie-

nie od winy i kary w razie braku dowodów winy.

Przyczyny umorzenia postępowania karnego lub uwolnienia należy wypisać zarówno na doniesieniu jak i w rejestrze karnym.

Punkt 13.

Grzywny wymierzone prawomocnie przez burmistrzów i wójtów przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile szczególne ustawy nie stanowią inaczej.

Punkt 14.

Przesyłane do kontroli wpływów z kar administracyjnych przez Urząd Wojewódzki poszczególnym starostwom dowody przychodowe rozsyłają starostwa burmistrzom i wójtom stosownie do ich właściwości miejscowej. Po dokonaniu sprawdzenia z rejestrem karnym zwracają je władze te starostwom, które znowuż przedkładają je jak dotąd Urzędowi Wojewódzkiemu.

Toruń, dnia 7 grudnia 1936 r.

Wojewoda:
(—) Wł. Raczkiewicz.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, telefon Redakcji 14-95, Administracji 10-89. — Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— zł. Cena niniejszego numeru 1,— zł. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy. — Prenumeratę należy zamawiać bezpośrednio tylko w Administracji. Wszelkie należności winny być wpłacane na konto czekowe P. K. O. Nr. 211961.
Czcionkami Drukarni Spółdzielczej, Toruń, ul. Mickiewicza 2-4 (Dom Społeczny).